

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Capitularia Regvm Francorvm

Additae sunt Marculfi monachi & aliorum formulae veteres, & Notae
doctissimorum virorum

Baluze, Etienne

Parisiis, 1677

75. De re propria vel secuta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-19366

cito ordine vendidit vel furavit. Quòd si ita non fecerit, capitale & delatura cum legis beneficio seu cum furto culpabilis iudicetur.

II. Si autem ei fuga lapsus fuerit, si infra ducatum, super quatuordecim noctes, si extra ducatum, super quadraginta noctes, quòd si extra regnum, super octuaginta placitus ei concedatur. Quòd si infra placitum eum repræsentare non poterit, capitale & delatura seu furto vel legis beneficio culpabilis iudicetur.

III. Si autem eum interfecerit, nisi in quadrivio cum retorta sepultus, ipse capitale & delatura cum furto seu cine vverdunia vel legis beneficio culpabilis iudicetur.

IV. Si autem aliquid culpæ commiserit dum intertarius est, ipse de hoc culpabilis iudicetur qui eum eo tempore post se retinuit.

V. Si homo commendatus vel fugitivus defunctus fuerit, similiter in quadrivio cum retorta sepeliatur. Quòd si ita non fecerit, ipse qui eum post se retinuit, pretium rei cum legis beneficio culpabilis iudicetur.

VI. Si autem animal intertatum infra placitum mortuum fuerit, tunc ille qui causam profectur cum testibus memorare debet qualiter adpretiatum fuerit, & ille super quem intertatur, corio cum capite decorticato in presentia iudicis auctorem suum offendere debet. Quòd si auctor receperit, tantum solidum unum de cine vverdunia pro corio restituat.

VII. Quòd si animal vivum fuerit, sed debilitatum vel macilentum, quantum eo tempore adpretiatum fuerit, sic de cine vverdunia restituat. Si autem sanum vel immaculatum restituerit, tunc omne pretium suum recipiat.

VIII. Quòd si furto ablatum fuerit, tunc ille super quem intertatum fuerit, capitale & delatura cum furto culpabilis iudicetur.

IX. Vestimenta autem seu his similia absque probabili signo intertari prohibemus.

LXXIII. De homine legato absque iudicio dimisso.

I. Si quis ingenuus Ripuarius furem ligaverit, & eum absque iudicio Principis solvere præsumpserit, sexaginta solidis culpabilis iudicetur.

II. Si quis eum per vim tulerit, sexaginta solidis culpabilis iudicetur.

Tom. I.

III. Si autem ligatus fuga lapsus fuerit, & hoc cum sex juraverit quòd absque ejus voluntate fuga lapsus fuisset, innocens habeatur.

LXXRII
RIPUARIORUM.

IV. Si autem cui commendatus fuerit fuga evaserit, sexaginta solidis culpabilis iudicetur.

LXXIV. Ut nullus cum servo traditionem vel commutationem faciat.

Hoc autem constituimus, ut nullus cum servo alieno negotium faciat vel commutationem facere non præsumat, nec ei ullam commendationem vel traditionem faciat, nec à servo quisquam commendatam vel traditam rem recipiat. Si quis autem post hanc diffinitionem servo aliquid commendare præsumpserit, nihil recipiat, & dominus ejus de hoc innocens habeatur. Similiter de puero vel de muliere alterius constituimus.

LXXV. De re propriis vel secuta.

Si quis caballum, hominem, vel quamlibet rem in via profriserit, aut eum secutus fuerit, per tres marcas ipsum ostendat, & sic postea ad Regis stappulum ducat. Sin autem aliter egerit, fur iudicandus est. Quòd si quis latroni aliquid tulerit, similiter faciat.

LXXVI. De materiis vel lignis furatis.

Si quis Ripuarius in silva communi seu Regis vel alicujus locata materiis vel ligna fissa abstulerit, quindecim solidis culpabilis iudicetur. Sic de venationibus vel de piscationibus; quia non res possessa est, sed de ligno agitur. Aut si negaverit, cum sex juret.

LXXVII. De homine furbattudo.

Si quis hominem super rebus suis comprehenderit, & eum ligare voluerit, aut super uxorem, seu super filiam, vel his similibus, & non prævaluerit ligare, sed colpus ei excesserit, & eum interfecerit, coram testibus in quadrivio in elida eum levare debet, & sic quadraginta seu quatuordecim noctes custodire, & tunc ante iudicem in haraho conjuret quòd eum de vita forfactum interfecisset. Sin autem ista non adimpleverit, homicidij culpabilis iudicetur. Aut si negaverit, cum legitimo numero juret quòd hoc non fecisset.

LXXVIII. De eo qui furem in domo receperit.

Si quis furem in domo receperit, vel ei hospitium seu victum præstiterit, dum res alienas furatus fuerit, ipse similis furi culpabilis iudicetur, aut cum sex juret quòd eum nec celasset nec in domo pavisset.

D